श्लैष्मण्य n. *Lahmheit*. Nach dem Comm. = लग्दोष.

श्व = 2. श्वस् in अद्यश्व und श्वःश्व.

श्वःकाल m. *der morgende Tag*. Loc. so v. a. *morgen*.

श्वःक्रय m. *ein am folgendem Tage geschehender Einkauf* Lâṭj. 8,4,6.

श्वःप्रभृति Adv. *vom folgenden Tage an* Kâtj. Çr. 15,1,8.

श्वकर्ण m. *Hundeohr*. Vgl. श्वाकर्ण.

श्वकिष्किन् Adj. Bez. von Unholden.

श्वक्रीडिन् Adj. *Hunde zum Vergnügen haltend*.

श्वखरोष्ट्र n. Sg. *Hund, Esel und Kamel*.

श्वगण m. *ein Rudel Hunde*.

श्वगणिक Adj. (* f. ई) *mit einem Rudel Hunden umherziehend*.

श्वगणिन् Adj. dass.; m. *Koppelführer* Kaṇḍak. 20,5.

श्वगर्दभ n. Sg. *Hunde und Esel* M. 10,15. °पति m. *Besitzer von Hunden und Eseln* Bhâg. P. 5, 26,24.

श्वग्रह (Conj. für स्वग्रह) m. *ein best. Dämon, durch den Kinder besessen werden*.

श्वघ्निन् m. *ein gewerbmässiger Spieler*.

*श्वङ्क, श्वङ्कते (गत्यर्थ, सर्पे).

*श्वङ्ग्, श्वङ्गति (गतौ, सर्पणे, व्रजे, सपि).

*श्वच्, श्वचते (गतौ). Vgl. श्वञ्च्.

श्वचक्र n. *das Kapitel über Hunde*.

*श्वचण्डाल n. *Hund und Kaṇḍâla*.

श्वचर्या f. *ein Hundeleben* MBh. 13,101,15.

*श्वचिल्ली f. *eine best. Gemüsepflanze*, = शुनकचिल्ली Râǵan. 7,129.

*श्वञ्, श्वञ्जते.

श्वञ्जाघनी f. *Hundeschwanz* MBh. 5,141,57.

श्वजीवन Adj. *Hunde züchtend*.

*श्वजीविका f. *ein Hundeleben*, so v. a. *Dienst*.

श्वजीविन् m. *Hundezüchter* Visnus. 51,15.

श्वञ्च्, श्वञ्चते *sich aufthun für* (Dat.), *in die offenen Arme aufnehmen*. Vom Simplex nur शश्वञ्च. — Caus. श्वञ्चयति *sich aufthun machen, öffnen*. — Mit उद् *sich aufthun*.

*श्वञ्ज्, श्वञ्जते = श्वञ्.

*श्वठ्, श्वाठयति (संस्कारगत्योः, असंस्कारगत्योः, गत्यसंस्कृतसंस्कृते).

*श्वठ P. 6,1,216.

*श्वण्ठ्, श्वण्ठयति = श्वठ्.

*श्वदंष्ट्रक m. *Tribulus lanuginosus* Râǵan. 4,40.

श्वदंष्ट्रा f. *Asteracantha longifolia* Karaka 6,1.

श्वदंष्ट्रिन् m. *ein best. auf dem Trocknen lebendes Thier*.

*श्वदयित n. *Knochen*.

श्वदति m. *Hundebalg*.

*श्वधूर्त m. *Schakal*.

1. श्वन् 1) m. *a) Hund. — b) *ein zum Aufbau eines Hauses besonders zugerichteter Platz*. — 2) f. शुनी *a) Hündin. — b) *Beninkasa cerifera*.

2. श्वन् in ऋज्रिश्वन्, दुर्गृभिश्वन् und मातरिश्वन्.

श्वनकुल n. Sg. *Hund und Ichneumon*.

श्वनिन् Adj. *Hunde haltend, — führend*. Vgl. श्वनी.

श्वनी m. *Hundeführer* Maitr. S. 2,9,5 (124,8).

श्वन्वत् Adj. f. °न्वती als Beiw. einer Klasse von Apsaras.

श्वप m. *Besitzer von Hunden*.

श्वपक fehlerhaft für श्वपच.

श्वपच् m. = श्वपच. Nur श्वपचाम् zu belegen.

श्वपच 1) m. *eine best. verachtete Menschenklasse (Hunde kochend)*, oft den Kaṇḍâla gleichgesetzt. — 2) f. आ und ई f. zu 1).

श्वपचत्व n. Nom. abstr. zu श्वपच 1).

श्वपति m. *Herr —, Besitzer von Hunden* Maitr. S. 2,9,5 (124,8).

श्वपद् m. *ein reissendes Thier* Âpast. Çr. 9,17,5.

श्वपद n. *Hundepfote* (als Brandmal).

श्वपाक 1) m. = श्वपच 1) Baudh. — 2) f. ई = श्वपच 2).

श्वपाद m. = श्वपद्.

श्वपुच्छ n. 1) *Hunderuthe*. — 2) *Hemionitis cordifolia* Râǵan. 4,38. — Vgl. श्वापुच्छ.

श्वपोषक m. *Hundefütterer, Jagdknecht* Kâd. 110, 16 (198,14).

*श्वफल m. *Citronenbaum*.

श्वफल्क m. N. pr. eines Sohnes des Vṛshṇi.

श्वबाल m. schlechte Schreibart für श्ववाल.

श्वभक्ष und श्वभक्ष्य Adj. *Hundefleisch geniessend*.

*श्वभीरु m. *Schakal*.

श्वभोजन 1) n. *eine Speise der Hunde*, Bez. *des Körpers*. — 2) m. *eine best. Hölle*.

श्वभ्र 1) m. n. *Erdspalte, Loch, Grube*. — 2) m. *a) Hölle* und auch *eine best. Hölle*. — *b)* N. pr. α) eines Sohnes des Vasudeva. — β) eines Fürsten von Kampanâ.

श्वभ्रपति m. wohl *Höllenfürst*.

*श्वभ्रय्, °यति (गत्याम्, कृच्छ्रजीवने, बिले, तङ्के). श्वभ्रित *löcherig*.

श्वभ्रवत् 1) Adj. *löcherig* (ein Boden). — 2) f. °वती N. pr. eines Flusses.

श्वभ्रीय्, °यति *für eine Grube halten*.

श्वमांस n. *Hundefleisch*.

श्वमुख m. Pl. N. pr. eines Volkes.

श्वयथ m. *das Schwellen*.

श्वयथु m. *Anschwellung, Aufgedunsenheit*.

श्वयथुमत् Adj. *an Anschwellungen leidend* Kâraka 6,12.

*श्वयन n. *das Schwellen*.

श्वयातु m. *eine Art von Gespenstern*.

*श्वयोचि m. oder f. *eine best. Krankheit*.

*श्वयूथ n. *Hundeschaar*.

*श्वर्त्, श्वर्तति (गत्याम्, कृच्छ्रजीवने).

श्वल्, *श्वलति (आप्रगमने) Suçr.

*श्वलिक् Adj. (Nomin. °लिट्) *wie ein Hund lekkend*.

*श्वलेह्य Adj. *was ein Hund auszulecken vermag* (von einem Brunnen mit wenig Wasser).

*श्वल्क्, श्वल्कयति (परिभाषणे, भाषणे).

*श्वल्ल्, श्वल्लति = श्वल्.

श्ववत् Adj. *Hunde besitzend, — haltend* Vasishṭha 14,11.

श्ववर्त m. *ein best. Wurm* AV. 9,4,16, v. l. für शववर्त.

श्ववाल m. *Hundehaar* Kathâs. 49,19.

श्वविष्ठा f. *Hundekoth*.

1. श्ववृत्ति f. *Hundeleben*, Bez. *des Dienstes*.

2. श्ववृत्ति Adj. *von Hunden lebend*.

श्ववृत्तिन् Adj. dass.

*श्वव्याघ्र m. *Jagdleopard*.

*श्वशीर्ष Adj. *einen Hundskopf habend*.

श्वशुर 1) m. *Schwäher, Schwiegervater*. Du. und Pl. *die Schwiegereltern;* Pl. auch st. des Sg. — 2) *f. (wohl ई) = ब्राह्मी.

श्वशुरक m. *ein lieber* oder *armer Schwäher*.

श्वशुरीय Adj. (f. आ) *zum Schwäher in Beziehung stehend*.

श्वशुर्य m. *ein Bruder des Mannes* oder *der Frau, Schwager*.

श्वश्रू f. *Schwieger, Schwiegermutter*. Pl. *die Schwieger und die übrigen Frauen des Schwähers*.

*श्वश्वशुरौ und श्वश्वशुरास् *die Schwiegereltern*, श्वश्वस्रुषे *Schwiegermutter und Schwiegertochter* 135,18. Spr. 7834. श्वश्वस्रुषाधनसंवाद m. Titel Burnell, T.

श्वःश्रेयस n. *fortschreitende Verbesserung der Lage* u. s. w.

श्वःश्व n. *das Verschieben auf morgen*.

1. श्वस्, श्वसिति (episch auch °श्वसति!, श्वस st. श्वसिहि und Med.) 1) *blasen, zischen, sausen, schnaufen*. — 2) *athmen*. श्वसान *athmend*, so v. a. *nur eben lebend*. — 3) *seufzen, aufseufzen*. — 4) श्वसित so v. a. *aufgelebt*. — Caus. श्वासयति *schweren Athem machen*. — श्वासिता R. 2,84,18 fehlerhaft